

Nr 51.

Av herrar **Ostberg** och **Borell**, om rätt att vid bevillnings- och inkomstskattetaxering åtnjuta avdrag för erlagd krigskonjunkturskatt.

Det torde numera vara tämligen erkänt, att principiellt riktigast vore, om vid taxering av inkomst till beskattning avdrag fullt ut finge ske för erlagda utskylder, likasom avdrag medgives för skuldräntor. Om denna princip icke blivit fullt genomförd i hittills gällande skattelagar, torde detta hava berott därpå, att man fruktat för den minskning i skatt, som av principens genomförande skulle bliva följden för det allmänna. Denna synpunkt synes emellertid icke böra vara avgörande, om man vill ernå en så vitt möjligt rättvis skattelagstiftning.

I vissa fall har också lagstiftaren erkänt principens riktighet. Detta gäller beträffande kommunalutskylder liksom i fråga om erlagd tonnageavgift, enligt kungl. förordningen den 29 juni 1917.

Principen synes oss emellertid även oavvisligen böra vinna tillämpning i fråga om krigskonjunkturskatt, detta så mycket mera, som enligt kungl. förordningen den 22 juni 1920 förklarats, att efter 1919 års utgång någon inkomst av krigskonjunktur icke kan anses här i riket föreligga till beskattning. Då så är, måste det anses i högsta grad obilligt, om vid taxering för inkomst avdrag icke få åtnjutas för dylik skatt, som erlagts på grund av taxeringar efter den tid, då skattekällan för krigskonjunkturskatten upphört.

Med hänvisning härtill få vi därför hemställa,

att riksdagen måtte för sin del besluta samt hos Kungl. Maj:t hemställa om utfärdande av föreskrifter motsvarande dem, som genom kungl. förordningen den

29 juni 1917 lämnades i fråga om avdrag för erlagd tonnageavgift.

Dessa föreskrifter skulle således innebära, att den, som år 1920 eller 1921 erlagt krigskonjunkturskatt, skulle vara berättigad att vid taxering enligt gällande bevillningsförordning och förordning för taxering till inkomstskatt åtnjuta avdrag för nästföregående år erlagd krigskonjunkturskatt.

Likaså skulle stadgas, att om någon, som icke vid taxeringen år 1921 erhållit dylikt avdrag, underlåtit att överklaga sin taxering, han ändock skulle äga rätt att i fråga om dylikt avdrag anföra besvär hos kammarrätten.

Stockholm den 21 januari 1921.

Johan Östberg.

Th. Borell.
